

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Beata Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 04 lutego 2022 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko (...) SA w S.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań- Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 21 czerwca 2021 roku

sygn. akt IX C 1425/18

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten tylko sposób, że zasądzoną tytułem zwrotu kosztów procesu w punkcie 2. kwotę obniża do 5.122 zł,

II. oddala apelację w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Beata Woźniak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd I instancji zasądził od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda G. S. kwotę 75.000,00 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot: 73.940,00 złotych od dnia 10.12.2016 r. do dnia zapłaty, 1.060,00 złotych od dnia 9.06.2017 r. do dnia zapłaty (punkt 1). Nadto zasądził od pozwanego (...) SA w S. na rzecz powoda G. S. – kwotę 6.922,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu (punkt 2) i nakazał ściągnąć od pozwanego (...) SA w S. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu kwotę 5.093,96 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (punkt 3).

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się pozwany wnosząc apelację i zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu naruszenie:

- przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a to art. 227 i art. 233 k.p.c. w związku z art. 286 tj. dowolną a nie swobodną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci opinii (wraz z opiniami uzupełniającymi) biegłego sądowego mgr inż. P. B. poprzez przyjęcie, że biegły sądowy ustalił że technologia producenta marki B. wyklucza możliwość czyszczenia wnętrza auta a zakłada wymianę zabrudzonych elementów, a

w rzeczywistości biegły sądowy ustalił tylko stanowisko Kierownika Działu Serwisu a także przyjęcie że niemożliwe jest wyczyszczenie zabrudzeń auta powoda, pomimo tego, że biegły pozyskał wstępne oszacowanie kosztu takiej usługi wraz z informacją, że gdyby czyszczenie było zlecone niezwłocznie po szkodzie, to byłoby na pewno możliwe,

- przepisów prawa materialnego poprzez zaniechanie zastosowania § 40 ust. 1 pkt 5 i 6 wiążących OWU poprzez pominięcie przez Sąd obowiązku nałożonego na powoda a polegającego na współpracy poszkodowanego z pozwaną, co powinno polegać na podjęciu niezwłocznego czyszczenia, zgodnie z informacją przekazaną w dacie 9 listopada 2016 r. przez pracownika Pozwanej w trakcie oględzin i Protokole oględzin,

- przepisów prawa materialnego poprzez zastosowanie § 3 ust. 23 wiążących OWU i rozliczenie szkody jako całkowitej zamiast rozliczenie zgodnie z zasadami wskazanymi w § 24 i § 25 ust. 2 wiążących OWU w zw. z § 7 wiążących OWU i rozliczenie jako częściowej,

- błędne zastosowanie § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych z pominięciem przepisu § 19 wskazanego Rozporządzenia, w sytuacji gdy w tej sprawie doszło w toku postępowania do zmiany wartości przedmiotu sporu z kwoty 10.100,00 zł do 75.000 zł. Zasadne koszty zastępstwa procesowego w I instancji wynosiły więc 3.600,00 zł a nie 5.400,00 zł jak orzekł Sąd.

Mając powyższe na uwadze apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa w całości oraz obciążenie powoda wszystkimi kosztami, w tym kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanej oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania w II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie w niewielkiej części tj. w zakresie rozliczenia kosztów postępowania przed Sądem Rejonowym, w pozostałym zaś zakresie Sąd Okręgowy w pełni podzielił i przyjął za własne ustalenia faktyczne oraz prawne poczynione przez Sąd I instancji czyniąc je integralną częścią niniejszego uzasadnienia.

Jak wskazano powyżej apelacja zasługiwała na uwzględnienie jedynie co do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 2 zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy zasądzając obowiązek zwrotu kosztów postępowania błędnie pominął treść § 19 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych, który wskazuje, że w razie zmiany w toku postępowania wartości stanowiącej podstawę obliczenia opłat, bierze się pod uwagę wartość zmienioną, poczynając od następnej instancji. W niniejszej sprawie powód w pozwie oznaczył wartość przedmiotu sporu na kwotę 10.100 zł, a następnie w toku postępowania rozszerzył powództwo do kwoty 75.000 zł, niewątpliwie zatem, mając na uwadze powyższy przepis wynagrodzenie pełnomocnika powoda winno być ustalone w oparciu o § 2 ust 5 w/w Rozporządzenia, a nie ust. 6.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten tylko sposób, że kwotę zasądzoną tytułem kosztów procesu w punkcie 2 obniżył do 5.122 zł.

W pozostałej części zarzuty apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Apelacja pozwanego stanowiła w zasadzie polemikę z prawidłowym stanowiskiem Sądu Rejonowego i była powieleniem prezentowanego przez pozwanego w toku postępowania przed Sądem I instancji stanowiska. Pozwany zarzucił Sądowi Rejonowemu błędną ocenę dowodu z opinii biegłego sądowego i nieprawidłowe przyjęcie, że przyjął on iż technologia producenta marki B. wyklucza możliwość czyszczenia wnętrza auta a obliguje do wymiany zabrudzonych elementów. Nadto apelujący dopatrywał się u poszkodowanego braku współpracy w minimalizacji szkody, wskazując, że nie dokonał on niezwłocznej próby wyczyszczenia wnętrza pojazdu pomimo takiego obowiązku wynikającego z łączących strony OWU.

Nie sposób jednak podzielić prezentowanej przez pozwanego argumentacji.

Analiza zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że samo wyczyszczenie wnętrza pojazdu nie przywróciłoby go do stanu sprzed szkody, a wymiana elementów ubrudzonych farbą znacznie przewyższałaby wartość pojazdu w dniu szkody, w związku z czym prawidłowo uznano szkodę za całkowitą wbrew stanowisku pozwanego. Co do samego zachowania poszkodowanego, wskazać należy, że pozwany obciążał go niejako utrwaleniem plam farby na elementach samochodu. W ocenie Sądu Okręgowego brak podjęcia czynności przez poszkodowanego nie stanowiło przyczynienia się przez niego do zwiększenia rozmiarów szkody. Nie sposób wymagać od przeciętnego użytkownika auta aby znał on zasady czyszczenia wnętrza pojazdu z farby nieznanego mu pochodzenia o nieznanych właściwościach. W ocenie Sądu Okręgowego próba wytarcia farby mogłaby skończyć się utrwaleniem plam, które w sposób nieumiejętny mogłyby zostać wtłoczone w elementy chociażby tapicerki. W takiej sytuacji brak czynności ze strony poszkodowanego stanowiło rozwiązanie racjonalne i w pełni uzasadnione. Ponadto z akt sprawy nie wynika w jakich okolicznościach doszło do zabrudzeń i ile czasu faktycznie upłynęło od ich powstania do momentu ich odkrycia przez poszkodowanego, w związku z czym nie sposób także przyjąć aby poszkodowany w ogóle miał możliwość reakcji na uszkodzenia, które mogły już w tym momencie w pełni zaschnąć.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację w pozostałym zakresie jako niezasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego jako przegrywającego postępowanie przez Sądem II instancji. Na koszty złożyło się wyłącznie wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 2.700 zł ustalone w oparciu o § 2 ust. 4 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Beata Woźniak